

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. kimavca 1911.

Leto XII.

Pesemca o Jošku.

Hej, Jože, kaj te enkrat je splačalo! —
In mama kliče, kliče, mama trka,
a Jože — Jožek spi nemoten dalje,
pod mehkim koltrčkom le dalje hrka.

Hej, Jožek, pa te enkrat je splačalo!
Že solnce je visoko za dva Laha,
in deca tam igra se že pred hišo —
pa sreča mimo jo smeje primaha.

Košarico na rokah, majhen košek.
Poseže in prinese, glej, iz koška
in stisne vsakemu v peščico drobno
po bela dva, aj, po dva svetla groška.

In stekli so, kupili si konjičke
rdeče s plahticami so, a malček,
a Jožek jih le žalostno je gledal
in lizal, cuzal si je drobni palček.

Cvetko Gorjančev.

